

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

7. Virtus gaudet asperis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

pidissimo fluvio, ad libidinem & ad illegitimas voluptates defertur, suapteque natura prolabitur. Hic propter muliebres (nempe *Deianira* & *Joles*) amores postea in crudelissimum genus mortis incidit, quoniam voluptatum omnium finis est dolor & miseria. Hæc ille. Quænam verò turpior servitus, quis probrosior mancipatus, quàm servum esse libidinis? Domitorem orbis ad pedes puellæ procumbere, eius minas extimescere? clavam cum colo, exuvias leoninas cum stola muliebri permutare? O dedecus! ô probrum! ô dementia! Nonne hîc quoque, verum illud Regum lib. 3. c. 11. quod de Salomone scriptum: *averterunt mulieres cor eius*. Usque adeone sapere & amare, ne sapienti quidem, aut forti datur? etiam orbis terrori? Prô nefas pudendum! De se ipso loquitur apud Propertium effeminatissimus Alcides:

Idem ego Sidoniâ feci servilia pallâ
 Officia, & Lydâ pensa diurna colô.
 Mollis & hirsutum cepit mihi fascia pectus,
 Et manibus duris apta puella fui.

Eandem ignominiam subiit Assyriorum Rex Sardanapalus, qui positis masculi sexûs indumentis (ô flagitium!) mentitus est feminam, interque puellas & eunuchos evirator spadone, delituit. Denique à Præfectis suis, *Nini* seu *Niniva* obsessus, inter mulierum greges & instrumenta luxuriæ, se & illas incendiò absumpsit. *Trogus*. Hunc rogum libido incendit, quemadmodum pyram *Herculis*. Quid sit muliebri se jugo subdere, etiam *Ninus* Rex *Babyloni*orum potentissimus expertus est. *Semiramis*, *Syra* natione, vernæ Regii ancilla, corpore quæstum fecerat. In quam cum incidisset, eamque dilexisset *Ninus*, ita hominem in potestatem suam redegit, contempsitque, ut licere peteret sibi, & permitti, unum diem in folio regio sedere, diademate redimitam, & responsa gentibus dantem. Quod cum ille concessisset, edixissetque, ut omnes ei, perinde ac sibi parerent, & dicto essent audientes: gessit se in primis præceptis, ut periculum faceret, moderatè. Quos ut nihil obstrepentes, sed impigrè mandata exequentes vidit, *Ninum* corripit, mox vinciri iussit; denique etiam obruncari. Hoc habet servus & mancipium *Cupidinis*.

VII. (1) Sed ad *Herculem*, quem iracunda *Juno* quò magis adversis rebus exercuit, hoc magis illustravit. Præclare *Seneca* ad *Helviam* c. 5. Nec secunda, inquit, sapientem evehunt, nec adversa dimittunt. Præclariùs *S. Ambrosius* lib. de *Jacob*, & vita beata, c. 8. Manet semper inter adversa & delectabilia virtus perfecta, neque adversa de perfectione eius

(1) *Virtus gaudet asperis.*

eius quidquam minuunt, neque delectabilia adjuungunt perfectioni. Et paulò post. Perfecti enim viri est communitatem naturæ sustentare animi virtute, & ad meliora adducere: nec succumbere iis, quæ plerisque terribilia, & formidolosa videntur; sed quasi fortem militem gravissimum casuum sustinere incursum, conflictus subire, & quasi providum gubernatorem, navem in tempestate regere, atque occurrendo insurgentibus fluctibus, magis vitare naufragium fulcando undas, quàm declinando. Hæc S. P. Dignum Deo spectaculum, inquit Seneca lib. 2. de Prov. vir fortis cum mala fortuna compositus; qualis fuit Hercules. Est autem virtus in afflictione clarior. Eleganter S. Bernardus serm. 27. in Cant. Stellæ in nocte lucent, in die latent; sic vera virtus, quæ sæpè in prosperis non apparet, eminent in adversis. Quis Herculis virtutes nosset, nisi eas casus ardui detexissent? Titulus longè speciosissimus. Hercules *Alexicacus*, malorum Depulsor, monstrorum Domitor, Orbis terrarum Pacator. Hos titulos contulerunt Junonis odia, quæ profuerunt nocendo.

VIII. (m) Virtus tot malis exercita, Herculem astris inseruit. Tullius in Tuscul. Abiit ad Deos Hercules, eò nunquam abiturus, nisi cum inter homines erat, eam sibi viam stravisset fortiter faciendo. Juno, quæ vivum Herculem ut è pellice natum (quod sacrâ narrante historiâ, etiam Jephthæ, fortissimo viro, maximam invidiam peperit) oderat, post mortem in Deos translatum laudare inducitur:

Ἡς ἀγέρης ἰδρωτὶ καλὴν ἀπέδωκεν ἀμοιβήν
Ἡς γενέτης Ἡρακλῆς. ἐπὶ πόνος ἀσπεται εὐχος.
Ἄνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπέρονα κόβλον ἀέδλω. lib. 1. anthologia

Id est, *virtutem tuam, facinora tua virtutis plena, ò Hercules, præclarè remuneratus est pater tuus Jupiter.* Ita sanè. Nam labor immortalium, ac velut in orbem semper succedentium certaminum, gloriam hominibus immensam conciliare solet. Juno imago est invidiæ, quæ præsentem virtutem odit, sublatam requirit: & magnitudine præstantium facinorum victa, obtreccationes vertit in encomia.

IX. (n) Notandum hîc, quousque viros fortes persequatur invidiâ. Nam cum Hercules semper major rediret post exantlata cum demandis monstris discrimina; post Lycum, regni Thebani occiso Creonte & duobus ejus filijs, iniquum infellorem, & factionis consortes interemptos, Juno tam feliciter gesta non ferens, furorem immisit victori; quo correptus, uxorem *Megaram* Creontis filiam, geminis cum liberis interfecit. Quod ubi ad se reversus intellexit, doloris impatien-

O o 2

niâ

(m) Virtus inserit astris. (n) Invidia malum.